

Jenkova nagrada 2022

Utemeljitev žirije za Jenkovo nagrado

Ljubezen, (za)upanje, sprememba

Nataša Velikonja v svoji pesniški zbirki, ki jo zaznamuje jasen dramaturški lok, zapiše, da *ko enkrat nekaj veš, ne moreš več nazaj*. Nova izkušnja v doživljanju, ki je vselej telesna in presega umsko zbiranje informacij, vznikna na presečišču med soočanjem z lastno ranljivostjo in zmožnostjo vztrajanja v negotovosti. *Kar veš, te žene v premik*. V sedmih vsebinskih sklopih pesniška subjektka potuje od obupa, razočaranja in strahu, k prostoru dvojine, k ljubezni, ki v celoti zaznamuje pričujočo pesniško zbirko. Pesniška subjekta, pravi, da je strah tisti, ki nam polaga obvezo na oči, nam jemlje pogum in ovira naše gibanje. Šele, ko okrepimo lastno zavedanje, izostrimo lastno »vidno polje«, ko sežemo k svoji bolečini in praznini, pride do premika, do spremembe.

Subjektka išče ljubezen in jo tudi najde - z ljubimko se srečata »sredi kaosa vrvečih križišč«. Ljubimki si počasi, z nežnostjo in predanostjo ustvarjata svoj prostor sredi hitrega urbanega utripa. Pesnica pravi, da se lezbični filmi končajo, ko prideta dve skupaj, medtem, ko je ljubezen, ki se hrani s predanostjo in drobnimi pozornostmi, vselej na začetku: *... kot, da ni nič pred menoj..., jo ljubim*.

Veronika Šoster je v uvodni besedi k knjigi zapisala, da lahko knjigo Nataše Velikonje beremo kot prelepo sodobno serenado, ki nas zaziba v prav posebno ljubezensko izpoved. Gibek in tekoč pesniški jezik zarisuje slikovitost intime, kjer ljubezen »lovi« ali »odloži« trenutek« in se bohota v vsej svoji kompleksnosti. Čutne, prodorne in iskrene pesmi utrjujejo naše zaupanje v ljubezen.

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association